

Publicerad 2011-01-30 00:42 av entusiasm

Ode till en vän

Ditt leende är stadigt
ögonen är tunga
och andedräkten stinker rök.
Du tar min hand och håller den i din
så sval och så mjuk
gula av nikotin
och allt är precis som förr

Men du kryper då du går
jag vet att allt känns hårt
mot matt-vana fötter

Vi viskar våra hejdå
gömda i varsin vrå
världen är för svår
så jag tvingar mig själv att gå
för att din chans ska komma
för att du ska visa vad du kan
när du är utan mig.

Så du släpper min hand
och jag kväver en stilla gråt
och badar i en självömkande dans

Du går så fort
med lätthet i stegen
lämnar mig umbärlig och svartsjukt svår
i väntan på att hjärtat ska sluta slå,
en gång för alla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten